

12 / ČERVEN 2024

ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ ŠLAPANICE

Ž

A

K

O

ŽAKO školní časopis ZŠ Šlapanice

Vychází od 1. dubna 2020.
Tištěná verze do každé třídy zdarma.
Digitální verze volně na
www.zsslapanice.cz.

Sídlo: ZŠ Šlapanice
Masarykovo nám. 1594/16
664 51 Šlapanice
E-mail: roman.fuksa@zsslapanice.cz

Naše město: Filip Sed'a
Vojtěch Vymazal
IT: Tomáš Vaněk
Knihy: Jan Matýšek
Parlament: Eva Štěpánková
Rozhovor: Šarlota Burianová
Duel: Vít Vyšinka
Čtení: Karolína Schwecová
Nikol Pelikánová
Eleni Diana Otrubová
Hřiště : Nikol Pelikánová
Eleni Diana Otrubová
Po škole: Mariana Lukesová
Nela Jarolímová
Eliška Plotěná
Veronika Hřívová
Kronika: Vojtěch Bařinka
Expedice: Filip Petřík
Ilustrace: Eva Štěpánková
Karolína Schwecová
Korektury: Viktor Merta
Grafika: Roman Fuksa
Pedagogický
dozor: Roman Fuksa
Viktor Merta
Filip Petřík

Expedice za mě100

Žako hledá strom..... 1

Naše město

I práce může být zábava..... 4

Rozhovor

Měj rád, rozuměj, konej..... 6

Po škole

Tipy do přírody..... 9

Reportáž

Kaple v Nesvačilce..... 12

Parlament

Omikron, Den Země..... 14

IT

Hledali jsme strom..... 16

Duel

Duel psychologů..... 18

Knihy

Dystopická detektivka..... 20

Čtení

Zaklínač kuřat21

Čtení

Mezi námi..... 22

Hřiště

Nový domov.....24

Kronika Šlapanic

Zapálená reportáž.....25

(SÍLA + SKROMNOST) x TRPĚLIVOST = ŽIVOT

Strom. Slovo, které v sobě má **sílu** věků, slovo, které ztělesňuje **skromnou trpělivost**, slovo, za kterým se skrývá **život**. Dennodenně procházíme ve stínech těchto nenápadných sympatáků, jako by to byla úplná samozřejmost. Ale není. A proto vznikla tato soutěž. Abychom si uvědomili, jak jsou stromy krásné a zajímavé. Do soutěže jste jich nominovali celkem osm. Nabídka byla vsutku pestrá. Hlasování bylo napínavé a výsledky jsou velmi vyrovnané

Zaujal příběh o jerlínu, který jsme mylně označili jako jasan. Správně ho určila až naše čtenářka – maminka, za to jí velmi děkujeme.

1. místo: JÍROVEC MAĎAL, městský park, Šlapanice

78 hlasů, Kristián Hladík z 2.B

Slovo maďal pochází z maďarského magyal, což v překladu znamená durman. Durman je jedovatá bylina, typická svými bodlinatými plody. Právě podobnost plodů, které jsou pokryté pichlavými výrůstky, dala tomuto stromu druhové pojmenování. Kromě jírovce maďalu se můžeme ve Šlapanicích setkat s příbuzným jírovcem plet'ovým. Nejlépe je od sebe odlišíme v období květu, kdy jírovec maďal má květy bílé, kdežto jírovec plet'ový růžové.

Domovinou této dřeviny je Balkánský poloostrov v jihovýchodní Evropě. Z této oblasti se v souvislosti s vysazováním jírovce v dalších částech světa rozšířil i škůdce, který jírovce decimuje. Je jím malý denní motýl klíněnka jírovcová, jehož housenky jsou schopny sežrat 70-100 % listů napadeného stromu.

2. místo: HRUŠEŇ OBECNÁ,

Velká Baba, Sívce

66 hlasů, Marián Kozel z 5.D

Hrušeň zvaná Šmigula, se nachází poblíž obce Pozoříce a ani místní už netuší, kde se její přízvisko vzalo. Pravděpodobně bývala starým triangulačním bodem a dnes je její stáří odhadováno na 200 let. Je od ní pěkný výhled do okolí, a tak se může stát cílem našich letních vycházek.

Šmigula byla dokonce nominována do celostátní soutěže „Strom roku 2021“ a umístila se na krásném 8. místě.

**3. místo: LÍPA SRDČITÁ,
hřiště Hybešova, Šlapanice
64 hlasů, Veronika a Tereza Škorňovy z 1.E + 3.E**

Že je lípa naším národním stromem, to ví asi každý. Méně známé je to, že se slovo lípa nachází ve všech slovanských jazycích a zřejmě je odvozeno od lepkavého lýka, které se v minulosti používalo k výrobě obuvi a mošen.

**4. místo: JERLÍN JAPONSKÝ, parčík Čechova, Šlapanice
43 hlasů, Alena Žižková asistentka pedagoga ze 3.A**

Také byste řekli, že domovinou tohoto stromu bude Japonsko? Je to zvláštní, ale není tomu tak. Tento strom pochází z oblasti Číny a Koreje. V Japonsku, kam byl dovezen před dávnými časy, ho ve velkém pěstují a má zde kulturní a kultovní význam. Japonci tento druh často vysazují u buddhistických svatyně. Tento medonosný strom kvete nezvykle pozdě, až v červenci a srpnu, případně v září.

V jerlínu japonském ze soutěže si letos vydlabal hnízdní dutinu strakapoud jižní a úspěšně vyvedl několik mlád'at.

**5. místo: LÍPA SRDČITÁ, náves Blažovice
35 hlasů, Karolína Schwecová z 8.D**

Kvetoucí lípy nádherně až omamně voní a ve velkém je navštěvují včely. Květy jsou pro ně totiž zdrojem pylu a nektaru. Kromě včel najdeme na lipách celou řadu dalších druhů hmyzu. Například ruměnice pospolné s oblibou sají rostlinné šťávy z plodů lípy, a tak je v její blízkosti nalezneme ve velkých počtech.

**6. místo: CEDR HIMALÁJSKÝ, Hybešova, Šlapanice
32 hlasů, Rozálie Kalendová z 5.B**

Pojmenování tohoto stromu pochází z řeckého *kédros*, později latinského *cedrus*. Jedná se o mrazuvzdornou dřevinu, jejíž domovinou je oblast mezi Nepálem a Afghánistánem.

V Pákistánu je cedr himálajský národním stromem. V našich podmínkách je pěstován jako okrasná dřevina. Tento druh je příbuzný borovicím, má modrozelené jehlice a typické soudkovité šišky.

**7. místo: BŘÍZA BĚLOKORÁ, Brněnská Pole, Šlapanice
26 hlasů, Adéla Hudečková ze 3.E**

Březová kůra odpuzuje vodu, díky čemuž hoří, i když je navlhla po dešti. Navíc obsahuje hořlavé éterické oleje, které hoření podporují.

Už v pravěku byla ohřátá březová míza využívána jako univerzální lepidlo. Později našlo využití i březové proutě, ze kterého se vyrábějí tradiční košťata.

Bříza je nechvalně proslulá jako častý alergen. Její pyl může způsobovat alergické reakce, stejně jako pyl jejích příbuzných, např. olše či lísky.

**8. místo: PAVLOVIE PLSTNATÁ, Brněnská Pole, Šlapanice
26 hlasů, Petr Klaška z 9.D**

Pavlovie byla pojmenována na počest Anny Pavlovny Romanovové, nizozemské královny, ruské velkokněžny. Tato dřevina pochází z jihovýchodní Číny a ve světě je známá jako čínský císařský strom. V ČR je pěstována jako rychle rostoucí okrasná dřevina.

Jedná se o velmi odolný druh stromu, který dokáže přežít i požár. Kořeny pavlovie mají velkou schopnost regenerace a jsou schopny obnovit její růst. Další zajímavostí je, že dřevo pavlovie nemá suky a obsahuje jen málo pryskyřice a vody. Už i na mladých stromcích rostou často veliké listy, jejichž průměr může být až 70 cm.

I PRÁCE MŮŽE BÝT ZÁBAVA

Tentokrát jsme se vydali za člověkem, který se stará o stromy ve Šlapanicích. Lidí, jež se starají o stromy je mnoho, jenže pan **Radek Musil** je speciální tím, že seděl v lavici na naší základce. Jeho pracovní obor se odborně nazývá **arboristika**. Pravděpodobně vám toto slovo nic neříká, ale myslím si, že pojem rizikové kácení už jste někdy slyšeli. Kromě rizikového kácení arborista také o stromy pečuje (například odbornými řezy), vysazuje je a hodnotí jejich stav. Je to vskutku zajímavá a nestandardní práce, a proto jsme panu Musilovi položili několik otázek k přiblížení tohoto oboru.

Mohl byste nám stručně říct, kdo vlastně jste.

Rodák ze Šlapanic, pro kterého je jeho práce velkým koníčkem.

Jaký máte vztah ke šlapanické základní škole?

Místní základní školu jsem sám navštěvoval od 1. do 5. třídy, než jsem přestoupil na místní gymnázium. A nyní jsem v pozici rodiče, jehož dítě navštěvuje taktéž místní ZŠ.

Co děláte za práci?

Především se věnuji arboristice a na částečný úvazek ještě vyučuji na místním gymnáziu hodiny tělesné výchovy.

Snažím se stromy
co nejvíce zachovávat...

Co obnáší práce arboristy?

Určitě se člověk nesmí bát výšek a dále bych vybral pár věcí, které jsou pro danou profesi potřeba: dobrá fyzická kondice, rozvaha a klid, schopnost správného rozhodnutí, kreativita, odhad...

Jak dlouho se věnujete této práci?

Dvanáct let.

Kolik stromů měsíčně zhruba pokácíte?

Záleží na konkrétním měsíci, ale asi do 15 stromů. Snažím se kácet pouze stromy, u kterých je to již opravdu nutné, např. ohrožují bezpečnost. Spíše se snažím stromy co nejvíce zachovávat, a proto provádím zdravotní a bezpečnostní řez stromů.

Pracujete jen ve Šlapanicích a okolí, nebo i jinde?

Většinou je to v okolí Šlapanic cca do 30 kilometrů, ale sem tam se podíváme i dál, např. na Vysočinu, Pálavu nebo do Jeseníků.

V jak velkých skupinkách se dělá rizikové kácení?

Minimum je ve dvou. Také já pracuji většinou ve dvou až tříčlenné skupině.

S láskou
a
s rozumem.

Čím nebo proč je rizikové kácení nebezpečné?

Rizikové kácení spíše řeší, aby strom nebyl pro dané okolí nebezpečný, než že by bylo samo nebezpečné. Samozřejmě člověk ale musí být při práci velmi opatrný.

Jak se starat o stromy?

S láskou a rozumem.

Proč se starat o stromy?

Aby nám jich tu co nejvíce vydrželo pro další a další generace. Zlepšují klima, dávají stín, poskytují domov ptákům a ostatním živočichům...

Staráte se jen o stromy, nebo i o jinou zeleň?

Zabývám se především vzrostlými stromy, ale občas prořežu i menší ovocný strom nebo okrasný stromek či keř.

MĚJ RÁD, ROZUMĚJ, KONEJ!

Zdravím, čtenáři, když už tady máme to přírodní číslo, tak jsem si pro vás připravila rozhovor s organizací jménem Lipka. Děkuji moc ředitelce Haně Korvátové a zástupkyni Vladislavě Kolářové za spolupráci a za odpovědi. Užijte si tento článek!

Mohli byste prosím ve zkratce představit organizaci Lipka?

Lipka je organizace, kam mohou přijet školy, rodiny, děti nebo učitelé objevovat přírodu a témata spojená s ochranou přírody a péčí o naše životní prostředí. Snažíme se, aby aktivity, které nabízíme, byly nejen poučné, ale i zábavné a aby si účastníci mohli tajemství přírody objevovat sami. Usilujeme o to, aby od nás zájemci dostávali odborně správné odpovědi na otázky, o které se zajímají. Záleží nám na tom, aby se u nás cítili dobře a ze všech našich programů si odnesli nějakou novou zkušenost nebo dovednost.

Kromě životního prostředí se zabýváte i tématem „podnikavost“, což je například Extratřída, do které jsme se ve škole dvakrát zapojili. Jakými dalšími tématy se zabýváte?

Velkým tématem je pro nás i snižování uhlíkové stopy – tedy hledání způsobů, jak změnou chování nebo změnou technologií snižovat množství vypouštěných skleníkových plynů, které zhoršují klima. Zajímají nás také opatření, která nám mohou pomoci se s důsledky změn klimatu (např. se zvyšující se teplotou, suchem, výkyvy počasí) vyrovnávat. Jedním z dalších témat jsou například i zahrady, které se snažíme představovat jako místa, kde se může podporovat přírodní pestrost, ale zároveň slouží účelně pro výuku, užitek, radost i zlepšování zdraví člověka.

Co můžete jako organizace nabídnout žákům a učitelům?

Pro žáky nabízíme výukové programy zaměřené právě na problémy a ochranu životního prostředí a zkoumání přírody. Programy jsou buď jednodenní, nebo i pobytové.

Třídám nebo skupinám žáků nabízíme také podporu při realizaci žákovských projektů, které vedou k užitečným změnám a které si sami žáci plánují a realizují.

Učitelům nabízíme semináře, letní školy, workshopy v mnoha oblastech, třeba jak dobře učit venku, jak s žáky bádát, co a jak učit o současných ekologických problémech.

S jakými dalšími organizacemi spolupracujete?

Takových organizací i osob je mnoho. Ale pro Lipku je důležitá spolupráce s Krajským úřadem Jihomoravského kraje, který Lipku založil a podporuje.

Samozřejmě spolupracujeme se školami a jejich učiteli, protože se od sebe navzájem můžeme učit a pomáhat si. Blízkými organizacemi jsou pro nás Ekologický institut Veronica a Rezekvítek.

Veronica je zároveň ekologickou poradnou a velmi dbá na správnost dat a informací v péči o životní prostředí. Umí poradit jednotlivcům i firmám, jak se chovat šetrně.

Rezekvítek vydává skvělé výukové pomůcky a klíče pro výuku a pečuje o chráněná území.

Na co jste jako organizace pysni?

Na to, že naše výuka je stále velice vyhledávaná a žádaná. Možná proto, že pořád hledáme nová a důležitá témata, jak co nejlépe rozvíjet environmentální vzdělávání. Díky tomu jsme se pustili právě do výchovy k podnikavosti, klimatického vzdělávání, zahradní terapie, venkovní výuky, ale i rekonstrukce našich domů nebo budování fotovoltaických elektráren. A při tom všem se snažíme, abychom pracovali a učili v hezké a přátelské atmosféře a aby se i zaměstnanci Lipky mohli cítit u nás v organizaci dobře.

V čem se liší vaše jednotlivé pobočky?

Nejstarší je **Lipová** – zde se věnujeme mladším žákům, učíme je zde, jak porozumět a pečovat o životní prostředí, o tom, co kolem nás žije, ale i jak tvořit z přírodních materiálů a s ohledem na přírodu

Jezírko je pobytové pracoviště a má blízko k lesu, k přírodě za hranicemi našich zahrad. Rozvíjíme zde výuku venku, věnujeme se řemeslům a práci se dřevem.

Rozmarýnek je ukázkový ekologicky šetrný dům s přírodní zahradou a chovy. Zabýváme se mimo jiné šetrným jídlem, chytrým hospodařením, nabízíme hodně kroužků a táborů pro volný čas našich návštěvníků.

Rychta je pobytové pracoviště, kam jezdí spíše starší žáci, má blízko k Moravskému krasu. Máme zde ideální podmínky pro výuku terénní přírodovědy, zabýváme se ochranou přírody a vlivem člověka na krajinu.

Kamenná je pracoviště, kam se za námi jezdí vzdělávat dospělí – nejčastěji studenti vysokých škol, učitelé. Vzděláváme zde však i jiné dospělé. Kamenná se zabývá problematikou změny klimatu a přírodními zahradami, navazuje spolupráci s odborníky.

Letos vzniklo nové pracoviště **Podnikavá mysl**, kde ukazujeme, jak se nezaleknout problémů a změn kolem nás, ale úspěšně jim porozumět a zvládnout je vyřešit. Jak podnikavě a aktivně měnit svět kolem nás k lepšímu.

Máte i nějaké mezinárodní spolupráce?

Ano, realizujeme společné výukové projekty třeba s rakouskými nebo slovenskými organizacemi. Díky Erasmus+ vyjíždí i naši zaměstnanci do zahraničí získávat inspiraci nebo rozvíjet své jazykové dovednosti.

Kolik lidí zhruba pracuje pro Lipku?

Na všech pracovištích Lipky pracuje v tuto chvíli 86 zaměstnanců, část z nich jsou učitelé a část zaměstnanci, kteří např. řídí projekty, finance a pečují o pohodlí a čistotu, stravu nebo naše domy. Ale máme i mnoho pomocníků, např. studentů, kteří se podílí třeba na přípravě a vedení kroužků, kurzů, táborů a významně nám tak pomáhají s naší činností.

Kdybyste mohli představit ochranu životního prostředí ve 3 slovech, jaká by to byla?

Měj rád, rozuměj, konej ☺

Jaké jsou hlavní hrozby pro životní prostředí v naší oblasti a jak bychom mohli proti nim bojovat?

My, lidé z Česka, si často neuvědomujeme, jaké máme štěstí, že ležíme uprostřed Evropy a obklopeni pohořími, kde jsme částečně chráněni před velkými důsledky změny klimatu, jako jsou extrémní horka, sucha, požáry. A tak se nám trochu zdá, že se toho s klimatem vlastně moc neděje.

Ale změna klimatu je problém, který se týká nás všech a může souviset s mnoha jevy, které můžeme vidět kolem sebe. Letošní brzký nástup jara, kdy se rostliny zazelenaly a rozkvetly příliš brzy a pak je spálil jarní mráz. Nebo chřadnutí smrkových lesů, které byly vysazeny v nízkých nadmořských výškách, trpí suchem a postupně umírají. Extrémní projevy počasí od silných bouřek a bleskových povodní až po tornádo na Moravě.

Je důležité tedy hledět na snižování množství vypouštění uhlíkových plynů – na osobní úrovni má největší dopad šetření elektrickou energií, snižování zbytečného a neúčelného cestování a spalování pohonných hmot, snižování nadspotřeby věcí, které ve skutečnosti nepotřebujeme, ale přitom se na jejich výrobu a převážení spotřebovává spousta energie. Smysl má i omezování masných a mléčných výrobků a obecně neplýtvání potravinami.

Dalšími tématy Česka by mohla být lepší péče o půdu, péče o krajinu, aby byla podporována přírodní rozmanitost, hospodaření s vodou a podobně.

Jak můžeme zlepšit recyklaci a snížit množství odpadu v naší společnosti?

Rada je vlastně prostá – pořizujme jen to, co opravdu potřebujeme. Nejdůležitější myšlenka je vytvářet odpadu co nejméně.

Druhý důležitý moment je, když už něco opravdu potřebuji a pořizuji, tak ať to má co nejmenší vliv na životní prostředí - tedy energeticky úsporné elektrospotřebiče, věci kvalitní a opravitelné, upřednostňujeme obnovitelné materiály, materiály snadno znovu využitelné.

A když už odpad vznikne, tak pak teprve nastupuje recyklace (využívání vytríděných odpadních surovin na nový materiál). A až ten úplný zbytek využijeme jako energetický odpad (např. ve spalovnách na výrobu tepla a energie)...

Jaký je váš plán na ochranu ohrožených druhů v našem regionu?

Lipka se podílí na péči o konkrétní ohrožené druhy nebo chráněná území jen dílčí pomocí, třeba v Moravském krasu. Naší snahou ale je ukázat jednotlivcům i školám nebo organizacím, co mohou v místě, kde žijí, udělat oni, a podpořit je v tom, aby tuhle změnu dokázali zrealizovat.

Jak můžeme podporovat udržitelné zemědělství a ochranu půdy?

Dobře znát místo, kde se nachází, a dát jí to, co přesně potřebuje. Někde to může být výsadba

stromů, někde obnova zničeného prameniště...

Obecně jde o to půdu zbytečně nenechávat odkrytou, vrátit jí část z rostlin, které vyprodukovala, aby se mohla obohacovat živinami z jejich rozložených zbytků.

Ukazuje se, že je třeba krajinu zase rozčlenit na menší kousky polí protkané mezemi, remízky, alejemi. Méně ji zatěžovat a udusávat těžkými stroji.

Budovat krajinu tak, aby se v ní déle zadržela voda a měla šanci se vsáknout.

Skvělým pomocníkem pro zkvalitnění půdy může být i tzv. biouhel, který přimísený do půdy vytváří prostor pro život půdních organismů a zadržování vody.

Chtěli byste na závěr něco dodat či vzkázat?

Že by bylo skvělé, kdybychom si uvědomili, že téma ochrany a péče o klima a přírodu není něco navíc, jen když nám na to zbyde čas nebo nás k tomu situace donutí... Že to je stejné jako péče o vlastní domov – pokud se nám zde na Zemi má žít dobře, je třeba, abychom nechali prostor všem spolubydlícím a snažili se, aby všechno dobře fungovalo a měli jsme kolem sebe věci promyšleně a funkčně uspořádané... Tedy abychom ponechali prostor i přírodě, plánovali své domy, zahrady, obce, města i krajinu chytře s ohledem na životní prostředí a pečovali o klima, vodu, půdu, vzduch, protože bez toho se nám nebude na naší jediné planetě žít dobře.

KRTKŮV DORT

Milí čtenáři,

jsem tu zas a znovu s dalším receptem. Tentokrát je recept vymyšlen na téma příroda. Krtkův dort. Hmmm, asi si říkáte: „Pche, jak snadné a obyčejné!“

Ale vlastně je to geniální! No co? Krtinec jako krtinec, tak či onak. Akorát my dnes krtinec péct nebudeme. Recept si trochu ozvláštíme a uděláme si... krtkův dort do skleniček!

Ingredience na korpus:

- 4 vejce
- 100 g másla
- 5 lžic cukru
- 1 hrnek mouky
- 1 hrnek mléka
- 5 lžic kakaa
- 1 lžice kypřicího prášku
- špetka soli

Ingredience na náplň:

- 1 smetana ke šlehání
- 2 řecké jogurty
- 2 lžice medu
- hořká čokoláda
- 4 banány

Postup:

1. Žloutky si vymixujeme spolu s cukrem a změkklým máslem do hladké konzistence.
2. Přidáme mléko, mouku, kakao, kypřicí prášek a špetku soli.
3. Bílky si vyšleháme do pevného sněhu a lehce vmícháme ke směsi.
4. Těsto přemístíme do dortové formy vyložené pečicím papírem a dáme péct na 180 °C cca 35 minut.
5. Vychladlý korpus rozdrobíme na malé kousky.
6. Mezitímco se korpus peče, si můžeme udělat náplň. Smetanu si vyšleháme do tuha.
7. V misce si bokem smícháme řecký jogurt s medem.
8. Vyšlehanou smetanu společně s nakrájenou čokoládou přidáme k jogurtu. Banány si nakrájíme na kolečka.
9. Úplně na závěr si vezmeme nějaké skleněné zavařovačky nebo obyčejné skleničky a vrstváme. Nejdříve korpus, poté po okrajích skleničky vyskládáme kolečka banánu a vše přikryjeme krémem.
10. Nakonec to všechno zasypeme zbylým korpusem a dáme na chvíli vychladit.

A máme hotovo!

Já sama mám recept velmi ráda a u nás doma ho často děláme. Není složitý a za chvíli je hotový. Také je z běžných surovin, které máte většinou doma, a tak není složité si ho kdykoliv udělat. Určitě stojí za vyzkoušení. :)

HRA PŘÍRODA

Ahoj, po celkem dlouhé době jsem opět zpátky s další hrou. Tentokrát se hra jmenuje *Příroda*, a jak už můžete podle názvu poznat, jsou zde otázky týkající se přírody.

Ve hře jsou kartičky, na kterých jsou z jedné strany nakresleny obrázky ovoce, zeleniny, zvířat, různých rostlin, občas je tam i nějaký kratší text a z druhé strany jsou otázky, na které se hráč zatím nesmí dívat. Hráč si jednu z těchto kartiček vylosuje a snaží se na ní zapamatovat co nejvíc věcí, dokud nevyprší čas, který určují přesýpací hodiny. Musí si ale všimnout i malých detailů. Po vypršení času hráč hodí kostkou a podle toho, jaké padne číslo, dostane otázku, kterou mu přečte jeden ze spoluhráčů. Jestliže hráč odpoví správně, kartu si nechá, ale když odpoví špatně, vrací ji zpět do krabičky. Cílem hry je získat co nejvíc kartiček.

Hře dávám **5/10**, znám i lepší hry, ale zároveň to není až tak strašné. Zkrátka takový průměr. Tahle hra mi moc nejde a většinou ji prohrají, a protože jsem celkem soutěživá a moc nemám ráda prohry, tak ji často nehraji. Když už se přinutím a hraji ji třeba se sestrou nebo s přáteli, tak je to celkem zábava. Hru bych doporučila lidem, kteří jsou všímaví, mají smysl pro detail, anebo prostě jen mají rádi přírodu a zrovna nemají co dělat. Určitě ji seženete v hračkářstvích, ale dá se sehnat i přes internet.

ŽIVÁ VODA MODRÁ

Tentokrát vás pozvu na výlet do Zlínského kraje, do krásné obce Modrá poblíž známého poutního místa Velehrad.

www.zivavodamodra.cz

Zde se nachází botanická a sladkovodní expozice Živá voda. Mě samotnou nejvíce zaujal podvodní tunel. Je ojedinělý v Evropě. Nachází se v hloubce 3,5 metru pod vodní hladinou, má délku 8 metrů a je široký 2 metry. Samotný tunel je rozdělen na dvě poloviny. Nalevo může člověk spatřit ryby chladných vod, horských potoků a řek - lipany, pstruhy a parmy. Ale určitě vás zaujme také pravá strana, kde s úžasem budete pozorovat velké ryby - kapry, štiky, candáty, sumce a jesetery. Zde uvidíte i několik druhů ryb zvaných vyza, které dosahují úžasné délky 2 metrů.

Venku naleznete i přírodní koupaliště s brouzdalištěm, napájené podzemním pramenem s vysokou kvalitou vody. Klidně si můžete vzít plavky a osvěžit se v tomto přírodním brouzdališti.

Otevírací doba je každý den včetně víkendu od 9 do 17 hodin.

Vstupné je 100 Kč za dospělého, 70 Kč za dítě do 15 let, rodinné vstupné vás přijde na 300 Kč.

Parkování je tu zdarma.

AGNES A ZAKÁZANÁ HORA

Čtení knih může být nejen zábavou, ale i podanou pomocnou rukou při cestě k sobě samému. Myslím uvědomění. Například svých cílů, toho, co si o sobě myslíte nebo třeba jak nakládáte se životem. Pro tentokrát mám pro vás knihu, ze které si můžete odnést nejen příjemný požitek ze čtení, ale i nějaké to zamyšlení se nad sebou.

Autorka příběhu je Veronika Hájek Hurdová a je hrdou matkou tří dětí. Příběh otce a bývalého náčelníka Iana, který se v knize objevuje, je inspirován smrtí jejího manžela. Mimo *Agnes a Zakázanou horu* napsala i spoustu dalších knih, například pokračování, kterým je *Agnes a ostrov Stínů*, dále knihy *Moje milá smrti* nebo *Božidara*.

V některých by mohl název *Agnes a Zakázaná hora* evokovat vzpomínky na velké dětské knihy s velkými písmeny, absolutně předvídatelným koncem a hromadou obrázků. Ovšem u této knihy to tak není. Troufám si říct, že je pro všechny věkové kategorie.

Dívka Agnes žije na ostrově Baulu a pochází z kmene Magrejů. Každý Magrej na ostrově Baulu má nějaký dar, který může být naprosto jakýkoli. Musí ovšem svůj dar objevit a naučit se ho ovládat do svých dvanáctých narozenin. Jinak se stane Stínem – bezduchým, poloprůhledným stvořením bloumajícím po ostrově bez jakýchkoli snů, cílů nebo přání. Agnes bude za pár dní jedenáct, což znamená, že má poslední rok na objevení svého daru, přitom vůbec netuší, v čem by mohl spočívat. Se svým trápením se svěří starému, vetchému, ale mocnému šamanovi kmene Ezrovi. Společně se domluví, že na ni Ezra použije svůj dar. Jeho dar dokáže vyléčit zranění a překonat trápení. Jeho pravá ruka vyléčí nebo pomůže člověku sama a jeho levá ruka přiměje lidi a jejich tělo najít si k uzdravení a pomoci svou vlastní cestu. Agnes si nechá na své čelo položit Ezrovi levou ruku. V noci se Agnes zdá sen o tom, že se má vydat na Zakázanou horu a tam pozná svůj dar.

<https://www.databazeknih.cz/obalka-knihy/agnes-a-zakazana-hora-460369>

Moje osobní hodnocení na tuto duchaplnou knihu je **9,5/10**. Půl bodu je pryč jenom kvůli tomu, že nějaké pasáže nebyly tak zábavné. Myslím, že kniha půjde koupit v různých knihkupectvích. Jinak doporučuji všem věkovým kategoriím. A to jak *Agnes a Zakázanou horu*, tak i *Agnes a ostrov Stínů*.

KAPLE V NESVAČILCE

Ve středu 8. května se v Nesvačilce uskutečnilo vysvěcení kaple Panny Marie Bolestné, která je architektonickým unikátem vytvořeným pouze z přírodních materiálů! Stavěla se přes 10 let, a to z drtivé většiny z příspěvků lidí, a byla vyhlášena dřevěnou stavbou roku. Plány, že na tomhle místě bude nějaká kaple, jsou už skoro 100 let staré!

Na místě

Začínalo to průvodem desítek kněží a ministrantů s brněnským biskupem Pavlem Konzbualem od obecního úřadu až ke kapli, která byla vzdálená asi 300 metrů. Postupně se k nim připojilo množství lidí v krojích - jak místních, tak i z okolních vesnic.

Po příchodu ke kapli byl starostou obce Nesvačilka biskupovi symbolicky předán klíč a následně tam začala mše k vysvěcení kaple. Z boku kaple byla obrovská projekční obrazovka, na které mohli sledovat celý obřad lidé, kteří se došli podívat. Byly tam zhruba 2 000 lidí ze všech koutů České republiky (dokonce z Prahy nebo Ostravy). Mnozí lidé z okolních vesnic došli také pěšky, aby nezatěžovali dopravní systém.

Celá akce byla velmi dobře zorganizovaná a při celém obřadu byly přítomné všechny tři složky záchranného systému (policie, hasiči, záchranka). Naštěstí nedošlo k situaci, kdy by musely zasahovat.

Celá mše svatá trvala asi 2 hodiny a celé to bylo vysílané na TV Noe. Po skončení si návštěvníci mohli prohlédnout kapli zevnitř.

Na místě bylo zajištěno i malé pohoštění a pamětní perníčky od obyvatel Nesvačilky.

Panna Marie Bolestná

Podle Nového zákona byla matka Ježíše z Nazaretu a snoubenka tesaře Josefa (Ježíšova pěstouna).

Biskup

Nástupce apoštolů, který přejímá poslání posvěcovat, vyučovat a spravovat svěřenou diecézi.

Kněz – osoba, která je oprávněna a povolána konat náboženské obřady.

Ministrant – světský služebník, který napomáhá kněžím během bohoslužby.

Rozhovor

Na akci jsem potkala paní učitelku Danu Klaškovou, tak jsem se jí rovnou zeptala na pár otázek. Tady jsou :))

Odkud jste dojela?

Dojeli jsme z Kobylnic s našimi známými.

Proč jste se obřadu zúčastnila?

Jsme věřící, ale byli jsme tady také proto, že jsme na stavbu kaple přispěli penězi.

Jak se vám to líbilo?

Moc se nám to líbilo, byli jsme překvapení, že na otevření přišlo tolik lidí. Líbilo se nám také, jak se místní zapojili, vše nachystali, napekli atd.

Jaká byla cesta (vzhledem k množství aut a autobusů)?

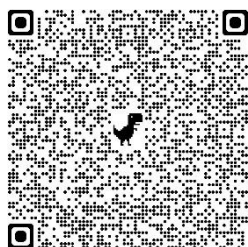
Protože zde byli lidé, kteří dopravu řídili, nebyly žádné komplikace.

Půjdete sem ještě někdy na mši nebo na jinou akci, pokud bude?

Určitě, chystáme se během prázdnin Nesvačilkou ještě navštívit a prohlédnout si interiér, který jsme neviděli vzhledem k množství lidí.

Fun facty

- Když vejdete dovnitř, tak okna působí jako takové kapky, které mají symbolizovat slzy Panny Marie.
- Oltář vevnitř je vytvořen z udusané hlíny.
- Biskup se vždycky oslovuje jako „Vaše Excellence“.

OMIKRON BAND

OMIKRON BAND TO ZNOVU DOKÁZALI! ROZTANČIL CELOU TĚLOCVIČNU

V sobotu 25. 5. 2024 se v naší škole konal koncert kapely OmiKron Band. Tenhle koncert nebyl žádnou novinkou, protože na naší škole už jednou proběhl, a to v roce 2023! A díky velkému úspěchu se ho podařilo uspořádat i letos. Celý koncert organizovali žáci a učitelé ze školního parlamentu.

Milí čtenáři, ráda bych vás seznámila s rockovým koncertem, který se konal v naší škole, ale také se zákulisím a přípravami tohoto koncertu. Vše začalo na schůzích školního parlamentu, kde jsme se skoro čtyři měsíce na koncert intenzivně připravovali.

Nastala pátá hodina odpolední a tělocvična se začala pomalu zaplňovat lidmi. Koncert začal písničkou *I'm good* a pokračoval přes rockové skladby až po české hity – zkrátka každý si v tom našel něco, co se mu líbí. Také jsme zde mohli slyšet vlastní písničky kapely, které měly v publiku veliký ohlas. Během celého koncertu si bylo možné zakoupit občerstvení – kofolu a párek v rohlíku.

Tvořili jsme plakáty, domlouvali termín a místo, zařizovali jsme občerstvení a na závěr, kdy už bylo vše domluveno, jsme se snažili koncert dostat do povědomí dalších lidí.

Nyní se už přesouváme na samotný den – koncert sice začínal až v 17:00, ale dobrovolníci z řad školního parlamentu a jejich kamarádi se sešli již v 15:00, aby večerní koncert důkladně nachystali. Původní plán byl, že koncert se na rozdíl od loňského roku bude konat ve venkovním prostředí. To nám ale zkomplikovalo nepříznivé počasí. Koncert se ale nerušil! Pouze se přesunul do tělocvičny ZŠ. Jestli si myslíte, že příprava koncertu byla nudná, tak jste na omylu! Během příprav jsme totiž bedlivě podporovali naše hokejisty v zápase o postup do finále MS :)

Koncert byl plný energie a nadšení, které bylo vidět nejen na kapele, ale také na divácích. Byl úžasný pocit vidět, jak lidé kolem vás tančí a večer si naplno užívají.

Pomaloučku se dostáváme ke konci, který byl naplánován na 21:00, nakonec však skončil až v 21:30. Ale myslím si, že snad nikomu by nevadilo, kdyby pokračoval ještě chvíli :)

Diváci odešli plni zážitků, zatímco dobrovolníci pomáhali při velkém úklidu, který trval až do jedenácti hodin večer – děkujeme!

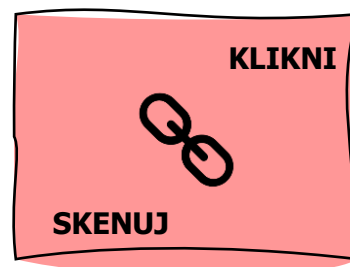
Dohromady nás tu bylo kolem stovky, za což vám patří velké díky! Díky vstupnému, které stálo pouze pár korun, se nám podařilo vydělat peníze, které jsme předali kapele – ta si je určitě zasloužila.

A kdo ví, třeba se ještě někdy uvidíme.

Sledujte kapelu na instagramu!

Pro více akcí a informací sledujte instagram školního parlamentu!

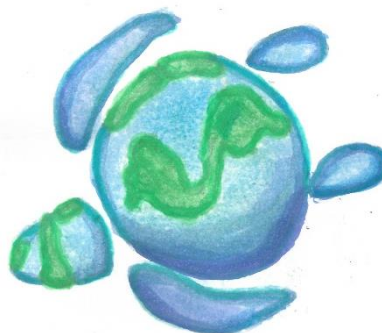

DEN ZEMĚ

Víte, co se každý rok celosvětově slaví 22. dubna? Je to Den Země. Den, kdy se lidé zaměřují na ochranu životního prostředí a učí se o ní. Den Země se sice slaví pouze jeden den v roce, to však neznamená, že se k naší planetě nemůžeme chovat správně celý rok. I u nás ve škole se žáci o dni učili, například pomocí různých programů, které se zaměřovaly na recyklaci nebo ekologii. A ani zde školní parlament nezůstal pozadu!

Životní prostředí by mělo být důležité pro každého z nás, proto jsme ve školním parlamentu přemýšleli, jak bychom se do projektu mohli zapojit. Možností bylo spousta - vytvoření prezentace, stezky nebo zábavných úkolů, které budou žáky bavit, ale zároveň se také dozví důležité informace týkající se přírody.

A povedlo se! Během programu si žáci mohli vyzkoušet recyklaci na skutečných odpadcích a zopakovat si znalosti o jednotlivých barevných kontejnerech na různé materiály. Dále se dozvěděli pár informací o Dni Země. Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kteří se i přes nepřízeň počasí zapojili, ať už jako účastníci nebo jako organizátoři.

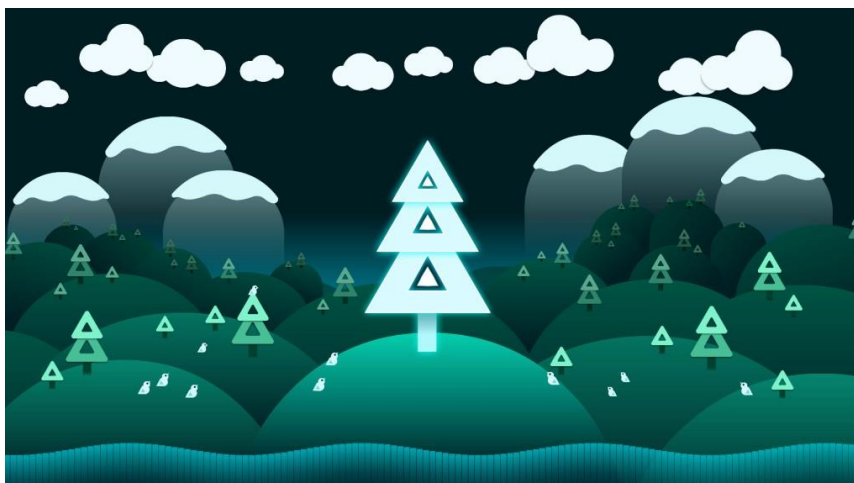
Vytvořili jsme program pro žáky 0.- 4. ročníku.

Celkem se zapojilo 14 tříd, které si program užily.

HLEDALI JSME STROM...

A NAŠLI!

Ve hře Just Shapes & Beats (JSAB, v překladu Jen tvary a takty).

Just Shapes & Beats je rytmická indie hra vytvořená a vydaná studiem Berzerk Studio. Hra spatřila světlo světa v roce 2018 a je dostupná na PC, Nintendo Switch, PS4 a Xbox. I když od roku 2018 byla hra aktualizována jen 5x, tak je stále velmi žádaná...

Berzerk Studio už dlouhou dobu slibuje level editor, který by měl umožnit hráčům nahrát vlastní písničku a udělat vlastní level. Jestli se tento projekt někdy stane realitou, jsem si více než jistý, že hra stoupne do oblak.

Pojďme si rozebrat ten název

Takty jsou základní rytmická jednotka, která v této hře skutečně hraje velikou roli.

Do taktů se svým **tvarem** (nejčastěji čtvercem) vyhýbáte různým střelám nepřátel, zapadá tedy do kategorie bullet hell her.

Každá úroveň je synchronizována s hudebním podkladem.

Překážky a nepřátelé se pohybují a útočí v rytmu hudby.

Hra je zaměřena na elektronickou hudbu, a mezi časté žánry patří chiptune, dubstep, synthwave, house, trance, trap a hardcore.

Mezi moje oblíbené umělce patří například Nitro Fun, Shirobon, Danimal Cannon.

Hra obsahuje multi-player mode, kde se více hráčů snaží přejít daný level.

Když nějaký z hráčů zemře, můžou mu ostatní pomoci.

Ale... co má tohle vše společného s nějakým stromem?

Hra obsahuje story mode. Začínáme v klidném harmonickém světě tvarů. Modrý čtvereček a jeho přátelé si užívají svůj poklidný život, vtom se najednou objeví růžový tvar, který začíná ničit svět v rytmu elektronické hudby, potom unese kamarády modrého čtverce a začíná industrializovat zbytek světa. Mezi věcmi, které zničil, byl i zelený **stromek**.

Z každého levelu dostanete jeden trojúhelník, který vás celou hru doprovází a posouvá dál. Jelikož se strom skládá ze tří trojúhelníků a za každou dohranou skladbu dostanete jeden, znamená to, že stačí dohrát 3 levely a stromek je zpátky!

Chcete zachránit strom? Za pouhých 16,99 € můžete!

Hra má také dobré vztahy s Monstercat (nezávislé hudební vydavatelství) a s jinou indie hrou *Shovel Knight*. v níž je hudba pojmenována jako Just Shovels & Knights (JSaK).

Nevím, jak na ostatních platformách, ale na Steamu má hra DLC s hudbou vydanou vydavatelstvím Monstercat. Bohužel, žádný bonusový kontent hra nemá, jedná se pouze o mp3 soubory..

Ale! Má to jeden háček. Standardem pro hry je, že když dohrajete story mode, tak je to všechno, máte to za sebou. Omyl! Protože se vám odemkne Challenge mode, a když ho budete plnit, získáte zpátky svoje kamarády na základní obrazovku (ano, ty stejné, co byli na začátku hry uneseni). Co to slyším? „Takže dodělám všechny challenge, dostanu všechny postavy na základní obrazovku a konec?“

Ani náhodou!

Při plnění Challenge modu jste si určitě všimli nové měny Beat Points, za které odemykáte další levely. A pokud jste se dostali do téhle fáze, tak si vás hra zcela omotala kolem prstu a budete se modlit, abyste se mohli dostat do dalšího levelu. Jak si vás ještě udrží? Easter eggy, neboli skrytými prvky hry.

Hra jich má bohatě a bude vás víc a víc povzbuzovat k prozkoumání temných zákoutí. Tohle všechno, co jsem vypsál, se hlavně týká hardcore hráčů, kteří si pečlivě ve své Steam knihovně syslí všechny achievementy (ocenění, trofeje...). Ale i na vás, volnočasové hráče, se myslelo!

Ve Story modu si můžete zapnout Casual mode. Zjednodušený mód pro neprofesionální hráče, kteří chtějí zabít chvíli času, a ne sebe, ani svoji herní výbavu. Možná jsem teď o JSaB mluvil ve zlém světle. Ale tak to je, je to příšerná makačka a zátěž na nervy, ale ten pocit potom, co se vám to povede, stojí za to.

Tak zaexperimentujte se svými emocemi a zahrajte si JSaB (je to bengr a stojí to za to, přísahám).

15 OTÁZEK VÍTA VYŠINKY

Máme pro Vás nový duel!!

Je to stejné jako předchozí duel, každý řekne svoje odpovědi a hádá odpovědi toho druhého.

Proti sobě budou tentokrát pan psycholog **David Vaněk** a paní psycholožka **Andrea Mikotová**.

	Andrea Mikotová	Má odpověď	Můj tip 😊 😞
1.	Co nejraději snídáte	Müsli s ovseným mlékem a zelený čaj. Ale keď som na dovolenke, tak si rada dávam vajíčka a neodmietnem ani párky.	Tipujem, že by neodmietol poctivé anglické raňajky.
2.	Jakého hmyzáka určite nechcete mít ve stanu?	Komára!	Komára. Alebo kliešť'a.
3.	Jak často cvičíte?	Málo ☺ Ranný pozdrav slnku sa snažím denne, ale nie vždy to klapne. Občas cvičím akordy na gitaru alebo rukoklad na cajon.	Denne ráno behá. Je to frajer!
4.	Jaká je vaše najobľúbenejšia farba?	Niečo medzi modrou a zelenou.	Modrá.
5.	Budete fandit gepardovi, alebo gazele?	Gazele!	Gazele!
6.	Jaké oblečenie najraději nosíte?	Vzdušné a pohodlné.	Pohodlné, športové, ale šmrncové.
7.	Jaké je vaše obľíbené počasie?	– Slniečno, ideálne s morským vánkom. A poznáte tie dni, keď je slnečno, ale fúka, v diaľke sú dramaticky tmavé mraky a niekde vykukne dúha? Tak aj to mám rada.	Svieže jarné ráno, keď vonia trávička a je rosa.
8.	Jaké jsou vaše záliby?	Humor a hudba. A učím sa záhradničiť. A budem trápna, ale baví ma vzdelávať sa v mojej profesii.	Šport, príroda, muzika, čas s rodinou.
9.	Jaký je váš největší idol?	Klobúk dolu pred Mariou Montessori alebo Dorou Kalf. V Česku má moj obdiv advokátka Lucie Hrdá.	Václav Havel, Mahátma Gándhí.
10.	Jaký zvuk máte v přírodě nejraději?	Keď v lete prší v listnatom lese.	Hukot horského potoka.
11.	Jaké jiné povolání byste dělala, kdybyste nebyla psycholožkou?	Predávala by som zmrzlinu. Bud' kopčekovú citrónovú a jahodovú, alebo točenú vanilkovú a marhuľovú.	Učiteľ alebo lektor.
12.	Jaké stromy byste chtěla mít na zahradě?	Máme na záhrade orech a ovocné stromy a najviac by som si priała domček na strome.	Veľké, aby po nich mohli ložiť deti a dala sa na ne zavesiť hojdačka.
13.	Kam si najraději zajdete na procházku?	Na Bílou horu.	Na Klajdovku.
14.	Jak dlouho Vám trvá cesta z práce?	Asi polhodinu.	Pol hodinu.
15.	Co byste změnila na naší škole?	Páčila by sa mi relaxačná miestnosť.	Kratšie porady!

	David Vaněk	Má odpověď	Můj tip
1.	Co nejraději snídáte	Křupavý rohlík s čímkoliv, ale ten křupavý rohlík mám jen tak 2x za rok ☹️	Ovesnou kaši.
2.	Jakého hmyzáka určitě nechcete mít ve stanu?	Komára nebo hovado.	Škvora.
3.	Jak často cvičíte?	Jsem rád, když se mi podaří 2x týdně běhat a posilovat.	Denně.
4.	Jaká je vaše nejoblíbenější barva?	Oranžová.	Zelená.
5.	Budete fandit gepardovi, nebo gazele?	Gepardovi.	Gepardovi.
6.	Jaké oblečení nejraději nosíte?	Kratásky a triko.	Nejvíce se mi líbí v sukni a halence 😊.
7.	Jaké je vaše oblíbené počasí?	Slunce, ale i mráz a sníh.	Slunce a lehký vánek.
8.	Jaké jsou vaše záliby?	Hudba (hraji na více hudebních nástrojů), běh, naše děti.	Hudba, bubnování, tanec
9.	Jaký je váš největší idol?	Idoly už úplně nemám, ale velmi si vážím Václava Havla.	Fakt nevím, tak zkusím taky Václava Havla.
10.	Jaký zvuk máte v přírodě nejraději?	Zurčení potoka, zpěv ptáků, v noci cikády.	Mořské vlny.
11.	Jaké jiné povolání byste dělala, kdybyste nebyla psycholožkou?	Učitel.	Tanečnice 😊.
12.	Jaké stromy byste chtěla mít na zahradě?	Jehličnany, abych nemusel hrabat listí a sbírat shnilé ovoce.	Různé druhy ovocných stromů.
13.	Kam si nejraději zajdete na procházku?	Na procházky nechodím, ale rád si zaběhnu kamkoliv do lesa či do vrchů, kde zrovna jsem.	Do lesa.
14.	Jak dlouho Vám trvá cesta z práce?	40 minut.	45 minut.
15.	Co byste změnila na naší škole?	Abychom se méně porovnávali s druhými a více se zaměřovali na vlastní růst, v čem se chci zlepšit – tedy méně známkování a více slovní zpětné vazby.	Více prostoru pro tancování 😊.

6 = 6

LEGENDA aneb dystopická detektivka

Napsala: **Marie Lu**
 Nakladatelství: **COOBOO**
 Přeložil: **Tomáš Bíla**
 Rok vydání: **2013**
 Počet stran: **280**

První díl originální třídílné young adult dystopické série od Marie Lu nabízí jednoduchou zápletku a velmi čtivý příběh.

Děj se odehrává na území západní části Spojených států, které se nazývá Republika. Republika je v neustálé válce se zbytkem států a je zamořená podivnou nákazou. Republika kvůli válce nechává děti podstoupit fyzické a mentální testy.

Kdo projde, stane se z něho pouze žoldák. Kdo projde s plným počtem bodů, stane se elitním vojákem, zázračným dítětem. Takové dítě je však jen jedno. Dívka June. Toto zázračné dítě se pohybuje ve vysokých kruzích mezi nejlepšími jednotkami v Republice. Život má jako ze škatulky.

Na druhé straně jsou tu ale také ti, kteří neprojdou vůbec. Ti musí žít ve slumech a chudých částech Republiky. Mezi ně patří i kluk známý jako Day, nejhledanější zločinec Republiky. I přesto že jsou oba stejně staří, žijí kompletně odlišné životy.

Jejich životy se však propojí, když June dostane zprávu, že její milovaný bratr Metias byl zavražděn a že pachatelem je nejspíš Day. Velitelka vojska Republiky tak využije Junina vzteku a pošle ji na expediční misi do chudých sektorů, aby zde vypátrala Dayovu pravou identitu a mohla pomstít svého bratra.

Co se však stane, když z pouliční rvačky June zachrání nějaký kluk? Co se stane, když June zjistí, že ten kluk, který ji zachránil a staral se o ni, je právě Day?

6/10

Tahle kniha je, jak jsem již říkal, příběhově vcelku jednoduchá. Problémy jsou rychle vyřešeny a vysvětleny a většinou jde odhadnout, co se v knize stane dál. Ale ono vám to vlastně zas tak nevadí. Jednoduchost ji dělá čtivou a člověk se nakonec přistihne, že u ní stráví hodiny. Kapitoly jsou krátké, asi 10 minut na každou, takže si člověk připadá, že toho přečetl hodně.

Pokud se chcete znovu dostat do čtení po dlouhé pauze, tak je tato kniha napsaná přímo pro vás!

ZAKLÍNAČ KUŘAT 2

Předchozí díly

Chodil jsem cestou necestou celé léto. Se Zuzkou jsme si vždy našli nějaké keříky maliní nebo borůvčí. Občas jsem pomohl žencům. Zuzka zase na zádech vozila do stodol pokosené obilí, které sběračky naskládaly do snopů. Vysloužili jsme si pár krajíců chleba, hrnek mléka a pro Zuzku otýpku sena.

Jak zlátlo listí na stromech, začal jsem pomalu přemýšlet, kde bychom složili hlavu, až první mrazy udeří. Kroky nás zavedly k jednomu statkáři. Měl hodně polností, vepřů, skotu, drůbeže, skopového a ostatního dobytka. Kydal jsem tam hnůj, stahoval z půdy seno, vozil jsem na povozu a mnohem víc. Vše šlo dobře, než začala doba posvícení na svatého Martina.

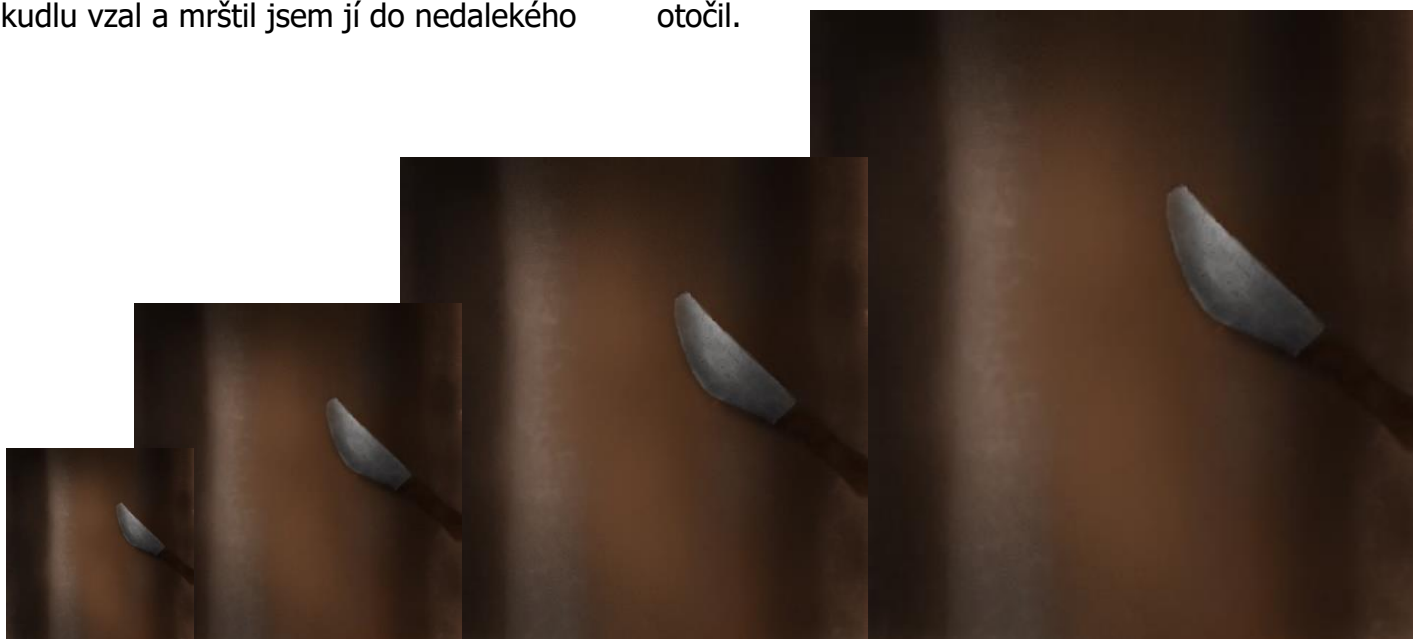
Když po mně hospodyně chtěla, abych kudlou husám podřízl krky, tak jsem tu kudlu vzal a mrštil jsem jí do nedalekého

ořešáku. „Ty pacholku nehodný! Přeskočilo ti! Tuto dýku mi můj manžel přivezl z výročního trhu a je na ní věnování: Mé nejmilejší manželce Anně,“ křikla na mě.

„Ale zabíjet tato nevinná zvířata je nelidské a drastické,“ opáčil jsem, „i když se člověk neživí masem, přece se může mít dobře.“ Hospodyně protočila oči k nebi. „Tak ty jsi marný,“ vytrhla ze stromu kudlu a podřízla si ty husy sama. Poté si odešla na mě stěžovat hospodáři.

Navykládala mu, že jsem neschopný pacholek a že jim k ničemu nebudu. Hospodář ke mně poté přišel. „Budeš muset jít pro práci o dům dál. Jelikož jsi mi ale dobře sloužil, tak ti tady dávám ranec buchet,“ podal mi je. Poté ještě pytlík obilí pro Zuzku. Já mu poděkoval a se Zuzkou jsme pokračovali v naší cestě. Zamířili jsme k nedalekému lesu.

Když jsme do něj vstoupili, uslyšel jsem v nedalekém křoví pohyb listí. Obezřetně jsem se tím směrem otočil.

MEZI NÁMI

Andy

Nezamhouřila jsem oka až do svítání. Únavu jsem pociťovala víc jak jindy, ale musela jsem jít. Slezla jsem zpět do potůčku a šla. Šla jsem dlouho, slunce na mě pařilo, ale nezastavovala jsem. Po několika hodinách brodění se chladným potůčkem jsem si začala všimnout značného rozšíření. Voda už mi sahala do poloviny stehů, takže jsem se rozhodla vylézt. Šla jsem podél toku. Byla jsem vyčerpána. Měla jsem hlad, ale zastavit jsem nemohla. Za nějakou dobu jsem uviděla domky. Bylo jich hodně, stovky domů v řadách jeden za druhým. Rozběhla jsem se směrem k městu.

Alexandra

Bylo pondělní ráno a já se chystala do školy. Matka byla pořád nezvěstná a já nedokázala přijít na to, kde by mohla být. Naštěstí včera přijela teta Helen, která si u nás v sobotu zapomněla kabelku. Vše jsem jí řekla a ona prohlásila, že mi pomůže se postarat o děti a zůstane do té doby, než se matka vrátí. S tetou Helen jsme dokonce šly i na policii, ale tam nám moc nepomohli. Asi dvakrát nám rozčileně opakovali, že musí být nezvěstná déle než dva dny na to, aby ji mohli hledat. „Tak dlouho?“ vyhrkla rozrušeně Helen, až se jí z šoku zamotala hlava a musela se posadit. Nezbývalo nám nic jiného než zachovat klid a počkat, až se vrátí, anebo doufat, že její zmizení začne brát policie vážně. I tak jsme se ale s tetou pokoušely dělat vše, co šlo. Obvolávaly jsme všemožné kolegy a známé, nikdo z nich však netušil, kde by mohla matka být. Po společné snídani a předstírání toho, že je vše v pořádku a matka jela jen na pracovní pohovor do Milána, jsem konečně vyrazila do školy. Bylo mi hloupé lhát svým vlastním sourozencům o tom, kde je naše matka, ale bylo to pro jejich dobro. Celou cestu do školy jsem si

Předchozí díly

jen opakovala, že bude vše v pořádku a vše se vyřeší. Přece jen tak neodešla. Nebo ano? Co když se jí něco hrozného stalo? Bylo to snad poprvé, kdy jsem měla o matku velkou starost, a i přes všechnu tu nenávisť k ní jsem si uvědomila, že ona je v mém životě nepopsatelně důležitá. Chybí mi.

Andy

Běžela jsem dlouho, nohy jsem měla poškrábané od různých větviček, které trčely z keřů. Domky se stále přibližovaly a keřů začalo ubývat. Ocitla jsem se v civilizaci. Sotva jsem popadala dech. Hrudník se mi při každém vydechnutí bolestivě sevřel, nohy mě pálily a měla jsem hlad, takový ukrutný hlad, který si žádná živá bytost nedokáže představit. Celým tělem mi probíhal mráz. Sedla jsem si na obrubník a hleděla na svoje rozklepané ruce. Na rukou jsem měla varhánky a za nehty vrstvu hlíny. Po několika minutách jsem se postavila a rozhodla se najít někoho, kdo by mi mohl pomoci. Chodila jsem po ulicích a nakukovala skrz ploty zahrad. ...32,33,34. Přesně tolik domů jsem obešla. Zastavila jsem se u třicátého pátého. Dům byl velký jak z amerických filmů, měl bílou barvu a jeho plotem porůstala sytě zelená plazivá rostlina. Odhrnula jsem listy, které objímaly plot, a nakukovala do zahrady. V zahradě bylo spoustu zeleně, několik ovocných stromů zasazených v řadě, lavička bílé barvy, krytý bazén a vedle něj gril. Vedle grilu bylo nachystáno jídlo, ale nikde ani živá dušička, a tak jsem ani nezaváhala a přešla plot. Seskočila jsem a rozběhla se ke grilu, sedla si a pustila se do jídla. Nemohla jsem přestat jíst.

Alexandra

Po škole pro mě teta Helen přijela. Vypadala otřesně. Její mastné blondáté vlasy vlály z okénka, zatímco její vyděšené a ospalé oči hleděly na cestu. Nikdy v životě by mě nenapadlo, že tetu Helen uvidím takhle. Byla zmizením matky otřesená víc než já a šlo to značně vidět. „Claire jsem dala na hlídání k paní Viktorii,” řekla do ticha a hluboce se nadechla. Paní Viktorie je naše sousedka, moc milá paní, vždy jí udělá radost, když může někoho hlídat. Veřejně se o ní totiž ví, jak moc je osamělá po smrti svého manžela. „Joe a Jakob jsou u kamaráda, prý tam chtějí i přespat,” usmála se a opět se hluboce nadechla. Občas jsem zahlédla, jak jí z ničeho nic ukápla slza a jindy se zase začala smát, jako kdyby zmizení matky byl jen nějaký hloupý fór. Zastavili jsme u domu matčiny bývalé nejlepší kamarádky. Zazvonila

jsem a čekala, až někdo otevře. Nic. Zazvonila jsem tedy podruhé. Nic. Ohlédla jsem se na tetu, která seděla v autě, a ta mi dala pokyn, ať jdu zpátky. Ano, objížděly jsme domy všech kamarádů, známých a kolegů, kterým jsme se nedovolaly. Teta si jen povzdechla a nastartovala motor. Ti lidé, kteří nám otevřeli, a nebylo jich zrovna mnoho, nám nijak nepomohli. Nikdo nevěděl o nic víc než my a teď už teta Helen vypadala opravdu beznadějně. Celý den jsme objížděly domy a hledaly někoho, kdo by nám mohl pomoci, ale to vše bylo jen plýtvání času. Domů jsme dojely pozdě večer, a tak jsme nechaly Claire u paní Viktorie. Vláčela jsem se po schodech do svého pokoje, kde jsem si po dlouhém dni jen lehla a spala. Spaní byla asi jediná činnost, na kterou jsem v tuto chvíli měla náladu.

NOVÝ DOMOV

Začalo se stmívat. Po chvílce už byla skoro tma a jediné, co tmu dělalo šerejší, byly zapálené svíčky na místním hřbitově, kde stály tři stromy. Na jednom z nich vysoko v koruně byl malinký veverčí domeček. V něm bydlela rodina veverek. Pan Veverčák, paní Veverčáková a dvě veverčátka Tomík a Ríša.

Probudil je obrovský hluk. První vykoukl pan Veverčák a zděsil se. Zahlédl lidi v divném oblečení se zvláštními přístroji, které dělaly tak nesnesitelný hluk. Než si stačil uvědomit, co se vlastně děje, uviděl, jak se sousední strom kácí k zemi. Pan Veverčák začal v duchu panikařit. Otočil se k nechápající rodince, a než stačil cokoli říct, už k zemi lehl i druhý sousední strom.

Pan Veverčák moc dlouho nepřemýšlel, popadl celou rodinu do náruče a skočil dolů z posledního zbývajícího stromu. Ve chvíli, kdy byli všichni v bezpečí, se ohlédl a spatřil jejich domov padající na vlhkou studenou trávu. Ríšovi začaly stékat slzy po srsti. Tomík nechtěl ani uvěřit svým očím, co se stalo. Vždyť to byl jejich domov, tak proč jim ho ta monstra vzala? Paní Veverčáková si povzdychla a bez jediného slova vzala Ríšu a Tomíka za tlapku. Společně se všichni vydali na dlouhou cestu.

„Už nemůžu,“ začal si stěžovat Ríša.

„Musíme najít nový strom, abychom měli, kde bydlet,“ odpověděla mu maminka.

Po dalších několika hodinách se Tomík zastavil. „Tenhle se mi líbí,“ řekl a Ríša začal přikyvovat. „Tenhle by mohl být novým skvělým domovem,“ řekl spokojeně pan Veverčák a usmál se. Celá rodina souhlasila, a tak se už v ten den nastěhovali do nového domova.

Všichni byli ale těžce otřeseni ze ztráty toho starého, přece jen na něj měli plno krásných vzpomínek a zážitků, které tam prožili. O pár dnů později si zvykli na nový domov a začali ho mít rádi tak jako ten starý. Tam žili spokojený a nerušený život.

Otázky a úkoly

1. Zamysli se nad tím, proč se lesy kácí a proč by to mohlo planetě uškodit.

2. Zkus namalovat nový domeček veverčí rodinky.

3. Co by sis sebou sbalil/a, kdyby ses musel/a ze dne na den přestěhovat?

ZAPÁLENÁ REPORTÁŽ

Čau, dneska jsem si pro vás připravil zapálenou reportáž z pálení čarodějnic. Ale než vyrazíme za zábavou, musíme si prvně říci, co to je a kdy to vzniklo.

Pálení čarodějnic započalo jako pohanský svátek už před mnoha stoletími kdesi v Německu, kde se to původně bralo jako taková náboženská událost. V dnešní době je to spíše akce zábavní a už nedochází k morbidnímu pálení žen v ohni.

Letos byla akce pořádaná ve šlapanickém parku, a to 30. dubna, jak jinak. Vše vypuklo v 17 hodin. Kromě opékání špekáčků zde byla i kapela Kytaristi z parku. Hrál se až do hluboké noci.

To vše pod křídly spolku Hrbatý hrozen. Jeho předseda Ludvík Kunz mi sdělil:

„Tato akce byla kdysi dávno pořádaná městem, a pak přestali. Lidé se ptali, proč a co se s tím stalo, tak jsme se rozhodli to obnovit. Nejdřív ve velmi skromném duchu a následně jsme expandovali, no a teď jsme tu.“

Na pálení čarodějnic byla velmi nevšední atmosféra, z jedné strany člověk cítí limonádu a na druhé zase špekáčky. Slyší hudbu a dětské výkřiky plné radosti. I když člověk přijde sám, je skoro jisté, že potká známé tváře. Ale pokud bych musel něco zhanit, tak leda to, že bylo trochu přelidněno.

Takže moje celkové hodnocení je 8/10.

